

किंच यस्यनाभिपद्ममेव भवनंतस्मात्लोकत्रयमुपकरणं यस्य यद्वा लोकत्रयस्य सृष्ट्यादिद्वारेणोपकरोतीति तथा तादृशोऽहं यदनुग्रहेणासम् उदरे स्थितः भवः संसारप्रपंचो यस्य योगनिद्राऽवसाने किंचिद्विकसन्नलिनवदीक्षणं यस्य ॥ २१ ॥ एवंस्तुत्वा प्रार्थयते सोऽयमिति चतुर्भिः यत् येन सत्वेन ज्ञानेन भगेनैश्वर्येण च मृडयते सुखयति विश्वं दृशं प्रज्ञामनुस्पृशतात् योजयतु यथाऽहं स्रष्टुं क्षमो भविष्यामि यतः प्रणतप्रियोऽसौ अहं च प्रणतः न चान्यः प्रार्थनीयोऽस्तियतः भगवान् स एव समस्तजगतां सुहृत् यतोऽसौ एकोऽनुस्यूत आत्मा अंतर्यामी ॥ २२ ॥ आत्मशक्त्यारमया सह यद्यत्कर्म करिष्यति स्वविक्रमं विष्णोरेव विक्रमः प्रभावो यस्मिन् तदिदं विश्वं तदाज्ञया सृजतोऽपि मेचेतः स एव युंजीत प्रवर्तयतु कर्मासक्तिं तत्कृतं शमलं च वैष

यन्नाभिपद्मभवनादहमासमीढ्यलोकत्रयोपकरणो यदनुग्रहेण ॥ तस्मै नमस्तु उदरस्थभवाय योगनिद्रावसानविकसन्नलिनैक्षणाय ॥ २१ ॥ सोऽयं समस्तजगतां सुहृदेक आत्मा सत्वेन यन्मृडयते भगवान् भगेन ॥ तेनैव मे दृशमनुस्पृशताद्यथाऽहं स्रक्ष्यामि पूर्ववदिदं प्रणतप्रियोऽसौ ॥ २२ ॥ एष प्रपन्नवरदोरमयात्मशक्त्या यद्यत् करिष्यति गृहीतगुणावतारः ॥ तस्मिन् स्वविक्रममिदं सृजतोऽपि चेतो युंजीत कर्मशमलं च यथा विजित्याम् ॥ २३ ॥ नाभिहृदादिह सतोऽभसियस्य पुंसो विज्ञानशक्तिरहमासमनंतशक्तेः ॥ रूपं विचित्रमिदमस्य विवृण्वतो मे मारीरिषीष्टनिगमस्य गिरां विसर्गः ॥ २४ ॥ सोऽसावदभ्रकरुणो भगवान् विवृद्धप्रेमस्मितेन नयनां बुरुहं विजृम्भन् ॥ उत्थाय विश्वविजयाय च नो विषादं माध्यागिरापनयतात् पुरुषः पुराणः ॥ २५ ॥ मैत्रेय उवाच स्वसंभवं निशाम्यैवं तपोविद्यासमाधिभिः ॥ यावन्मनो वचस्तुत्वा विरराम सखिन्नवत् ॥ २६ ॥ अथाभिप्रेतमन्वीक्ष्य ब्रह्मणो मधुसूदनः ॥ विषण्णचेतसं तेन कल्पव्यतिकरांभसा ॥ २७ ॥

म्यादिपापं यथा विजित्यां त्यक्ष्यामि ॥ २३ ॥ अंभसि सतो यस्य नाभिहृदादिहासं विज्ञानेशक्तिर्यस्य महत्तत्त्वात्मकस्य चित्तस्य तदभिमानि अस्य रूपमिदं विस्तारयतो मे निगमस्यावयवभूतानां गिरां विसर्ग उच्चारणं मारीरिषीष्ट हलांतं ब्रह्मवर्चसमिति न्यायेन मालुप्यतामित्यर्थः ॥ २४ ॥ विवृद्धप्रेम्णास्मितेन विजृम्भयन् विश्वस्य विजयाय उद्भवाय च कारादस्मदनुग्रहाय चोत्थाय ॥ २५ ॥ स्वस्य संभवो यस्मात्तंतपः शारीरं विद्याउपासनासमाधिरैकाग्र्यं तैर्निशाम्य दृष्ट्वा यथाशक्तिस्तुत्वा श्रान्तवद्विरराम ॥ २६ ॥ आत्मनो लोकसंस्थानविज्ञाने परिस्विद्यतो ब्रह्मणोऽभिप्रेतमालक्ष्य तमाहेति द्वयोरन्वयः तेन प्रलयोदकेन विषण्णचेतसम् ॥ २७ ॥